

Dette gælder saaledes om en Kroejendom eller om et Hotel, som maaske var rigeligt stort, inden Banen kom; ved Banens Bygning bliver der større Brug for denne Kro eller dette Hotel, eller hvilken Bygning det nu maatte være, og derved kan der virkelig skabes nogen Værdistigning ogsaa paa Bygningerne. Men det at tage Bygningerne med voldser saa stort Besvær og saa mange Vanskeligheder, og disse Vanskeligheder vil blive større og større, jo længere vi kommer frem i Tiden. Jeg tror derfor, at man burde se bort fra de enkelte Tilfælde, hvor der virkelig finder en Værdistigning Sted paa Bygningerne som Følge af Baneanlægget, og gaa til en Værdistigningsafgift udelukkende paa Grunden.

Jeg skal nævne, hvori Vanskelighederne bestaar. Der er for det første den Ting, at ligger der en ubebygget Grund paa et saadant Sted, hvor der bygges en Jernbanestation paa en ny anlagt Bane, og man, efter nogle Aars Forløb, anbringer Bygninger derpaa, saa maa man nødvendigvis ved alle Vurderinger i de 30 Aar, i hvilke der skal foregaa Vurderinger, se bort fra de Bygninger, som er opførte paa Ejendommen. Der var jo i Forvejen kun Grunden, og vil man lægge Ejendommens Værdi til Grund for Værdistigningen, efter at man har opført Bygningerne paa Grunden, bliver Tallet jo ganske misvisende. Man skal altsaa hele Tiden erindre sig, at der ingen Bygninger fandtes. Det er endda ikke saa vanskeligt, det kan man nok finde ud af. Men det bliver en Del vanskeligere og voldser en Del Besvær, naar der i Forvejen fandtes Bygninger, og der saa efter en Del Aars Forløb opføres Tilbygninger til Ejendommen; i saa Fald kan det, naar der er gaaet en Række Aar, være ret vanskeligt at blive klar over, hvad der fandtes paa Grunden ved den første Vurdering inden Baneanlægget og over Værdien, bortset fra Baneanlægget, og saa ved Vurderingen nu. En af de Mænd, som har haft meget med disse Vurderinger at gøre, en Landinspektør, sagde, at egentlig burde Staten udstede et Mærke, noget i Lighed med det, man sætter paa Ølfasker, som man kunde anbringe paa den gamle Del af Bygningen, som skulde regnes med, og saa burde der males en tyk Streg som Skillelinie mellem den gamle og den nye Del. Een Ting er i alt Fald sikker, at Loven er meget mere besværlig at have med at gøre, naar det er en Værdistigning paa Ejendomme, det drejer sig om, end den vilde være, hvis man gik

over til at lade den dreje sig om en Værdistigning paa Jorden alene. Men det mest ødelæggende i den er 10-Procents Fradraget, og allerede en Ændring heraf vilde bevirke, at Loven i Stedet for at være en frygtelig Lov at have med at gøre og en Lov, som slet ikke skaffer Staten og de private Penge, men kun voldser Besvær og Arbejde og Udgift, blev en Lov der paa en god Maade gennemførte det Princip, som man oprindeligt var glad ved og første Gang prøvede gennemført ved denne Lov. Jeg vil meget anbefale, at man allerede i indeværende Samling, i alt Fald saa hurtigt som overhovedet muligt søger at gennemføre denne lille Ændring jeg her har foreslaaet. Den er ganske nødvendig og dobbelt nødvendig, naar vi som det forlyder, staar overfor Lovforslag om Anlæg af en hel Del nye Jernbaner.

Der er dernæst nogle andre Spørgsmaal, angaaende hvilke jeg gerne vil rette Henstillinger til den højtærede Trafikminister. Der er fra den Kreds, jeg har den Ære at repræsentere, Hillerød-Kredsen, til mig rettet en Anmodning om her i Rigsdagen at fremdrage et Ønske, som næres i Kredsen, og som gaar ud paa at faa anlagt Dobbeltspor fra Holte til Hillerød, idet man har den Opfattelse, at den stærke Jernbanetrafik paa den nævnte Strækning meget ofte vil medføre Forsinkelser, naar der kun er Enkeltspor. Det har været fremme i Pressen, at der forestod Fremsettelse af omfattende Forslag om Anlæg af Dobbeltspor paa en hel Række af vore Hovedbanelinier, og jeg vil rette den Henstilling til den højtærede Trafikminister, at Hillerød-Kredsen, naar disse Forslag kommer til at foreligge, da maa have den Glæde at se, at der ogsaa er tænkt paa den nævnte Strækning; fra København til Holte er der jo i Forvejen Dobbeltspor.

I Vedbæk ønsker man at faa anlæg en Havn, som Fiskerne derude i høj Grad trænger til. Der findes i Øjeblikket ingen Havn mellem Sletten og Taarbæk, og det medfører, at Fiskerne i Vedbæk meget ofte maa undlade at gaa ud paa Fangst, saa snart Vejret er mindre godt, tør de ikke risikere det, idet de ikke har nogen Havn, men kun en lille bitte Mole, der i første Begyndelse til en Dampskibsbro at gaa ind til, og den yder ikke tilstrækkeligt Læ i daarligt Vejr. Der er allerede til Gennemførelse af dette Havneanlæg skaffet 90,000 Kr. til Veje. Havnen vil antagelig komme til at koste 130—135,000 Kr. Fiskerne har været saa heldige ved private Bidrag at faa indsamlet 50,000 Kr.